

[Glistrup]

Man kan ikke tvinge de mennesker, der har to-cifrede millionformuer, til at betale formueskat i Danmark, efter at vi ikke mere er den aflukkede celle, som vi var, dengang Socialdemokraterne regerede og hr. Lykketoft var minister.

I forliget af 1. november 1988 er vi forpligtet til at stemme for regeringens forslag og gør det selvfølgelig, men ifølge forligets punkt 4 er vi berettiget til også at stemme for CD's forslag, og den ret vil vi gøre brug af.

Vi synes, at det er ulykkeligt, at CD ikke er gået så langt som hr. Aagaard, nemlig at fjerne den i ét hug, for når man først går i gang med at lempe formueskatten, er det fjollet at beholde nogle rester tilbage med de småbeløb, som formueskatten under alle omstændigheder indbringer. Så er det både administrativt, mentalt og af et væld af andre grunde langt bedre totalt at afskaffe den her og nu og med det samme. Det mål er CD jo dem der ligger nærmest ved, og derfor vil vi støtte CD's forslag.

SF's forslag, der går ud på at lave en retfærdig formueskat, har intet om beskatning af pensionsformuerne, har intet om beskatning af fagbøvegelsens formuer, har intet om beskatning af eksamensbevisformuerne osv. Derfor er SF's forslag uretfærdigt og i øvrigt også i det store og hele af de grunde, som skatteministeren anførte. Vi stemmer nej til SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nu har vi fra flere ordførere hørt argumentationen vedrørende pensionsformuerne, pensionskasserne osv., der ikke er inde under formuebeskatningen. Det er selskaber jo heller ikke.

Sagen er, at langt, langt de fleste mennesker, der har lod og del i en pensionskasse, i Dyrtds-fonden eller i ATP, selv om man gjorde deres lod og del i denne formue principielt formueskattepligtig, overhovedet ikke ville komme op i nærheden af underkanten af formueskattebundgrænsen. Det er realiteten, og hvis man ikke har den realitet for sig, kan man nemt forfalde til at tro, at der skulle være noget som helst af det, hr. Glistrup sagde, som var af særlig sandhedsværdi. Det er der selvfølgelig ikke.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det har hr. Lykketoft da ret i for så vidt angår de kulier, der stemmer på liste A, og som hr. Lykketoft er så ligeglad med. Men for så vidt angår eliten: folketingsmedlemmer, fagforeringsbosser, folk i ministerierne osv., er den enkeltes formue bundet i pensionen vel typisk af størrelsesordenen 5-10 mio. kr., ofte mere end 10 mio. kr. Man må huske på, at den er pristalsreguleret og velstandsreguleret på livstid med statsgaranti for, at man får disse pensioner udbetalt, så for dem er der i allerhøjeste grad meget, meget store formuer. Derfor var det helt korrekt, hvad jeg sagde.

Elisabeth Arnold (RV):

Lovforslag nr. L 83 om lempelse af formueskatten er en følge af landbrugsforliget, som blev indgået i sommer, men Det Radikale Venstre har gennem flere år været indstillet på at arbejde for en lempelse af formueskatten, navnlig efter gennemførelsen af den store skattereform for et par år siden.

Til oplysning for hr. Lykketoft kan jeg sige, at jeg har læst på lektien. Jeg har læst alle de tidligere udtalelser af min forgænger i embedet, hr. Bernhard Baunsgaard, jeg har læst hr. Lykketofts forskellige skrivelser i dagspressen om brøndforgiftning og andre interessante ting, og jeg har også læst Det fri Aktuelt's leder fra den 7. april om kaviarkuren, som jeg går ud fra at hr. Lykketoft har liggende under sin hovedpudder hver nat.

I Formueskatteudvalgets betænkning er der meget detaljeret gjort rede for de mange ulemper, formueskatten medfører. I parentes bemærket er der da også fordele ved denne skat, og det er ikke anderledes, end at et mindretal i udvalget foreslår formueskatten opretholdt trods de konstaterede uheldige virkninger.

Den offentlige debat om formueskatten har især koncentreret sig om tre forhold, hvor denne skatteform må opfattes som specielt uheldig. De er nævnt af flere andre ordførere her og er: Den skulle være erhvervsfjendsk, den skulle være opsparingsfjendsk, og den skulle være en skat på ægteskabet.

Disse problemers relative vægt afspejler sig i formueskatteydernes fordeling. Det er ikke, som det er hævdet, fortrinsvis ejendomsspekulanter og den højere landadel, der bærer formueskattens byrder; det er ganske almindelige vil-læjere. Op til 67 pct. af formueskatteyderne